

Arviointi, luetun ymmärtämisen tarina 1 (tavutettu teksti)

ni-mi _____

näh-nyt _____

/ 5

Maa-ti-lal-la

On au-rin-koi-nen syys-päi-vä. An-nu, Ol-li ja Lem-pi o-vat maa-ti-lal-la kat-se-le-mas-sa ko-ti-e-läi-mi-ä. He mat-kus-ti-vat yh-des-sä lin-ja-au-tol-la Tuo-hi-vir-sun ti-lal-le, jos-sa he saa-vat rau-has-sa kes-ke-nään kier-rel-lä ja kat-sel-la e-läi-mi-ä, kun-han ei-vät säi-käy-tä nii-tä.

En-sin lap-set suun-taa-vat lam-pai-den ai-tauk-sel-le. Siel-lä on lau-ma lam-pai-ta. Nii-den jou-kos-sa on myös pie-ni-ä ka-rit-so-ja, jot-ka mää-ki-vät ai-na jou-tu-es-saan kau-em-mak-si e-mos-taan. Lem-pin te-kee mie-li men-nä rat-sas-ta-maan lam-paal-la, mut-ta An-nu ja Ol-li on-nis-tu-vat pysäyt-tä-mään hä-net.

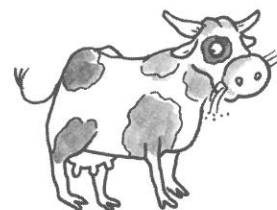
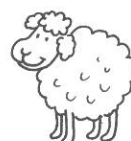
Kun Ol-li ja An-nu siir-ty-vät i-hai-le-maan suu-ri-a musta-val-koi-si-a leh-mi-ä, he ei-vät huo-maa, et-tä Lem-pi on ka-don-nut jo-hon-kin. Lap-si-a nau-rat-taa, mi-ten leh-mi-en suut jau-ha-vat ruo-ho-a e-des-ta-kai-sin ai-na uu-des-taan ja uu-des-taan. Yk-si-kään leh-mis-tä ei viit-si lii-kah-taa lä-hem-mäs ai-taa rap-su-tet-ta-vak-si, niin lais-ko-ja ne o-vat.

Mut-ta yht-äk-ki-ä leh-miin tu-lee e-lo-a. Ne säi-käh-tä-vät tun-kei-li-joi-ta ai-tauk-ses-saan. Leh-mi-en jouk-koon py-räh-tää pe-läs-ty-nyt ka-na-lau-ma. Ka-nat sän-täi-le-vät päät-tö-mäs-ti sin-ne tän-ne saa-den leh-mät en-tis-tä le-vot-to-mam-mik-si. Hui ka-ma-laa, mi-ten An-nu ja Ol-li säi-käh-tä-vät. Mi-tä ih-met-tä on ta-pah-tu-nut?

Sa-mas-sa Lem-pi il-mes-tyy hei-dän vie-reen-sä no-lon nä-köi-se-nä:

– Mi-nä... mi-nä vä-hän y-ri-tin men-nä rap-sut-ta-maan ka-no-ja...

Voi ei, Lem-pi!

Oi-kein vai vää-rin? Mer-kit-se oi-kein ☐ o tai vää-rin ☐ v.

1. Lap-set me-ni-vät maa-ti-lal-le ju-nal-la. ☐

2. Lap-set sai-vat kat-sel-la e-läi-mi-ä il-man ai-kui-si-a. ☐

3. Äi-ti-lam-paat kut-sui-vat poi-ka-si-aan mää-ki-mäl-lä. ☐

4. Leh-mät tyk-kä-si-vät rap-sut-ta-mi-ses-ta. ☐

5. Leh-mät säi-käh-ti-vät, kos-ka Lem-pi o-li pääs-tä-nyt ka-nat ka-na-las-ta. ☐